

ШИЙКА Маркіян Васильович

Директор
виробничо-комерційної
фірми «Корбул»

Випускник лісоінженерного
факультету (1972)

Народився 17 лютого 1949 р. у м. Ходорові Львівської області в родині Василя Йосиповича та Марії Андріївни Шийка. Крім Маркіяна в сім'ї було ще четверо дітей: Остап, Ірина, Іванна та Богдан.

Після закінчення в 1966 р. Ходорівської середньої школи Маркіян Шийка став до роботи на заводі пральних машин, де працював упродовж року. В 1967 р. він вступив до Львівського лісотехнічного інституту, обравши спеціальність «Лісоінженерна справа».

У 1972 р., після закінчення навчання, був направлений на роботу до Інгузетського ліспромгоспу Томського управління лісової промисловості, де обійняв посаду технічного керівника. В 1973–1974 рр. проходив строкову службу в лавах Радянської Армії. Після демобілізації Маркіян Васильович розпочав трудову діяльність у структурі лісового господарства Молдови. Пройшов шлях від інженера до директора Республіканського центру із наукової організації праці й управління виробництвом Міністерства лісового господарства. В 1990 р. був призначений начальником управління зовнішньоекономічних зв'язків лісового господарства в системі державного комітету охорони природи Молдови. Був членом президії Республіканського комітету профспілок робітників лісового господарства.

У 1991 р. М. В. Шийка перейшов на посаду заступника генерального директора спільного радянсько-шведського (а згодом — молдавсько-шведського) підприємства «Тревел-Хантінг». У 1993 р. Маркіян Васильович заснував і очолив виробничо-комерційну фірму «Корбул», де працює до сьогодні. Підприємство спеціалізується на виробництві плодово-фруктово-ягідних і плодово-овочевих консервів.

Маркіян Васильович завжди з безмежною теплотою згадує роки навчання в інституті, викладачів, однокурсників, неперевершено чарівний старовинний Львів і своєрідну, дуже особливу атмосферу вишу. Він щиро вдячний викладачам рідного університету за глибокі та різнобічні фахові знання й любов до природи та благородної професії лісівника, яку вони невтомно прищеплювали своїм студентам. Особлива подяка — декану факультету Т. М. Шкірі, талановитому спеціалістові, педагогові та наставникові для численних поколінь вихованців Національного лісотехнічного університету України.

Часто згадує Маркіян Васильович і своїх однокурсників — В. Коржова, М. Петришина, Б. Сав'яка, І. Ключника, В. Воробчук і Ю.Калинів, з якими його свого часу згуртувала робота у студентському будівельному загоні «Юність» під керівництвом В. П. Рябчука.

Одним із найбільших захоплень Маркіяна Шийки є гра в шахи, він неодноразово перемагав у шахових турнірах співробітників Міністерства лісового господарства Республіки Молдова. Маркіян Васильович ніколи не здається, він здатен знайти вихід із будь-якої ситуації, хай би якою скрутною вона не була, адже твердо переконаний, що з будь-якої прірви можна відшукати шлях угору.

Разом із дружиною Оленою, випускницею Львівського поліграфічного інституту, виховали дочку Оксану, яка закінчила Чернівецький державний університет імені Ю. Федьковича за спеціальністю «Українська мова та література» та Львівський національний університет імені І. Франка за спеціальністю «Правознавство». Нині працює нотаріусом. Разом із чоловіком Орестом, який свого часу закінчив лісоінженерний факультет Львівського лісотехнічного інституту, Оксана Маркіянівна виховує двох синів: студента Національного університету «Львівська політехніка» Миколу й названого на честь дідуся школяра Маркіяна. Хлопці творчо обдаровані, Микола змалку залюблений у музику, закінчив музичну школу, а Маркіян відвідує танцювальний гурток.

Обговорення питань наукової організації праці на
Всесоюзному семінарі. Москва, 1982 р.